

ДО
НАЦИОНАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ
НА БЪЛГАРСКАТА АДВОКАТУРА

ГРАД ВАРНА
19.09.2020 ГОДИНА

ДОКЛАД

От
Адвокат **ЕМИЛ ПЕТРОВ ЯДКОВ**, член на
Висшия адвокатски съвет

Относно
САМОУПРАВЛЕНИЕТО в адвокатурата

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ! УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ!

Искам да започна своето изложение със следната мисъл на Стоян Михайловски, а именно: "Целта на нашия живот не е да добруваме, а да добротворстваме". Тя е плод на даровития ум на виден наш български общественик, един от първите дипломирани юристи в България, като тя отразява не само неговото виждане за живота. Тя идеално се покрива с разбиранията ми за смисъла и значението на правото, като изкуство са справедливото и доброто.

Моето изложение е предназначено, както за всички нас, в качеството ни на адвокати, така и за онези, от които ще зависи решаването на важния въпрос за пътя на развитие на Българската адвокататура. Това изложение е продиктувано от живия интерес за нашето настояще и бъдеще като адвокати, като хора, които могат и трябва да отстояват принципите на справедливостта и доброто. Това изложение е опит да се обобщи натрупаният от нас кратък житейски, професионален и практически опит. Този опит, колкото и кратък да е той, е знание, а да се излее с думи това знание, не е лесно начинание.

I. Общи принципи

1.1. Общи теоретични положения

Съгласно чл. 134, ал. 1 от Конституцията на Република България адвокатурата е свободна, независима и самоуправляваща се. Законодателят е посочил, че тези конституционни принципи следва да намерят своето изражение в конкретни правни норми, уреждащи организацията и реда на дейност на адвокатурата и то в нормативния акт "закон".

Законът като вид нормативен акт съдържа общи (абстрактни) правила за поведение, насочени към неопределен брой субекти и имащи задължителна сила за тези субекти. Могат да се различат много видове правни норми, но основните видове могат да се квалифицират като:

- задължаващи;
- забраняващи (императивни, повелителни);
- оправомощаващи;
- даващи права, свободи и привилегии на гражданите, които кандидатстват да бъдат вписани като адвокати и гражданите, които вече са вписани като адвокати, включително и на техните организации.

При това положение считам, че при изграждането на един закон следва да се изхожда от принципите, които са залегнали в Конституцията на страната, принципите за устройство на адвокатурите в страните членки на Европейския съюз, както и на принципите, въз основа на които международните адвокатски организации считат, че следва да се урежда адвокатската професия, както и от основните цели и задачи, които се поставят при изграждането на нормативния акт уреждащ организацията и реда на дейност на цяла една професионална общност, каквата е адвокатурата. И това би следвало да са рамките, в които ние можем да изградим новия закон за адвокатурата, като в техния обхват имаме пълната свобода да предлагаме такива принципни елементи, каквито намираме за необходимо за конкретния момент от развитието на българската адвокатура и които впоследствие да залегнат в конкретни правни норми.

1.2. Обща характеристика на принципа “самоуправление” в адвокатурата.

Считам, че най-прякото проявление на конституционно посоченият принцип за устройство на адвокатурата “самоуправление” намира израз в отношенията адвокат – органи на адвокатурата.

“Самоуправлението” в адвокатурата представлява правото и реалната възможност за професионалната общност на адвокатите да регулират и управляват в рамките на закона, на тяхната отговорност и в интерес на общността, съществена част от обществените дела, свързани: с правото на труд; с правото на възнаграждение; с правото на професионално сдружаване; с правото на почивка; с правото да се участва в управлението на общността; със задължението за изпълнение и спазване на конкретни изисквания към общността като цяло и към конкретните участници в нея.

Въз основа на очертаното по-горе съдържанието на понятието “самоуправление на адвокатурата” се формулират границите на неговия обхват, а именно:

- правата следва да бъдат не само прогласени, но и гарантирани за безпрепятственото им упражняване. Адвокатите не следва да бъдат затруднявани от други органи при управлението на делата на общността;

- регулиране и управление на отношенията в адвокатурата чрез възможността за приемане на нормативни актове от адвокатурата по въпроси, свързани с упражняването на адвокатската професия (деонтологични правила, правила за обучение и квалификация, правила за справедливо възнаграждение на адвокатския труд, правила за достъп до професията, правила за електронизацията на адвокатурата и други);

- правата да могат да се упражняват в рамките на закона – правата на адвокатите могат да се дават и отнемат само със закон;

- упражняването на предоставените на адвокатите права и задължения да се извършва на тяхна отговорност – като със закон да се предвидят правила за отговорност при злоупотреба с тези права;

- правата да се упражняват винаги в интерес на общността, като общественият интерес за защита правата и законните интереси на българските граждани също следва да намери израз в правилата, уреждащи принципа за самоуправление на адвокатурата.

Част от тези принципи на “самоуправлението на адвокатурата” са намерили отражение в сега действащия Закон за адвокатурата от 2004 година, но при изработването на новия закон следва да бъде отчетен целия досегашен опит в тази насока, да бъдат направени изводи от досегашното им приложение, както и да бъдат очертани насоките в които те да бъдат регламентирани в новия Закон за адвокатурата.

1.3. Принципът на “самоуправлението” в адвокатурата по сега действащия Закон за адвокатурата от 2004 година.

На първо място този принцип в сега действащия Закон за адвокатурата е намерил отражение в разбирането, че правата и задълженията на адвокатите са посочени в самия закон. Предвидено е, че адвокатурата е самоуправляваща се, което се изразява във:

1. възможността всички дела в организационно отношение да се извършват от органи, които са излъчени единствено и само от адвокатите;
2. възможността избраните от адвокатите органи да могат да провеждат определени политики спрямо адвокатите, както по отношение на членове на конкретната адвокатска колегия, така и по отношение на всички адвокати от страната;
3. законната забрана други органи, извън адвокатурата да могат да провеждат определени политики спрямо адвокатите;

Този принцип бе проведен успешно и в сега действащия Закон за адвокатурата, като продължение на разбирането за неговото съдържание, което бе вложено в Закона за адвокатурата от 1991 година. Същевременно обаче, развитието на обществените отношения, в това число и в адвокатурата, наложиха да направим нов прочит на този принцип, като отчетем всички негови предимства и недостатъци проявили се в периода на прилагането му след приемането на Конституцията на Република България през 1991 година, за да може да очертаем правилно насоките, при които ще се развива адвокатурата в следващите години. Затова в изложението си няма да се спирам на установените и доказали се предимства на този принцип, а ще изложа по-скоро проявлението на неговите недостатъци, както в организационно, така и в личностното отношение.

На второ място досегашното приложение на този принцип показва редица недостатъци и диспропорции в отношенията адвокат – органи на адвокатурата, които могат да бъдат обобщени по следния начин:

1. Липса на пряк контрол от адвокатите върху избраните от адвокатите органи през време на мандата им.
2. Липсата на адекватна и единна политика на органите на адвокатските колегии по отношение спазването на правата и задълженията на адвокатите и свързаните с това диспропорции.
 - 2.1. различни по размер месечни и встъпителни вноски;
 - 2.2. различни социално-битови условия за адвокатите;
 - 2.3. различна квалификационна политика на отделните органи на адвокатурата;
 - 2.4. различни виждания от органите на адвокатурата за изпълнение на задълженията на адвокатите;

2.5. различна дисциплинарна политика по отношение на адвокатите и по отношение на членовете на органите на адвокатурата, довело до противоречива практика на различни дисциплинарни съдилища, включително на Висшия дисциплинарен съд и до неефективност на дисциплинарната политика като средство за самоконтрол и запазване на независимостта и самоуправлението на адвокатурата;

2.6. различно разбиране от органите на адвокатурата за съдържанието, респективно приложението на конкретни правни норми от Закона за адвокатурата (адвокатски съвети и дисциплинарни съдилища);

3. Липса на ясни гаранции за изпълнението на наложени от органите на адвокатурата санкции спрямо отделните адвокати поради неспазване на техните права и задължения.

4. Отдалечаване на висшите органи на адвокатурата от самите адвокати, поради липсата на пряка връзка между тях.

5. Липса на еднаква политика на висшите органи на адвокатурата по отношение на изпълнението на правата и задълженията на адвокатите.

6. Липса на законово уреден статут на адвокатурата като самостоятелно юридическо лице и уредена правосубектност на всяка отделна колегия и на Висшия адвокатски съвет като отделно юридическо лице и едновременно с това орган на адвокатурата.

7. Проблеми в начина на конституиране на органите (избори на органи на адвокатурата) и отношенията между различните органи на адвокатурата, включително липса на възможност за предсрочно прекратяване на мандата.

8. Липса на отчетност и на ефективна възможност за контрол върху органите на адвокатурата от Общото събрание на адвокатската колегия и Общото събрание на адвокатите от страната.

9. Проблеми относно компетентността на различните органите – адвокатски съвет и Висш адвокатски съвет и възможност за отмяна на решенията им;

II. Принципни предложения относно обхвата на отношенията адвокат – органи на адвокатурата, като проявление на принципа за самоуправление.

2.1. Общи положения

На първо място изразявам позицията, че правата на адвокатите спрямо органите на адвокатурата представляват тяхно задължение и обратното правата на органите на адвокатурата, представляват задължения за адвокатите.

На второ място следва да бъдат отчетени общите и различните права на адвокатите, както спрямо органите на адвокатската колегия, така и спрямо висшите органи на адвокатурата, както и за задълженията им към тези органи, които също са различни;

На трето място следва да бъдат очертани правомощията на органите на адвокатската колегия и висшите органи на адвокатурата, като не следва да има повторение между тези правомощия;

На четвърто място следва да бъдат очертани гаранциите за спазване на правата на адвокатите спрямо органите на адвокатурата;

На пето място следва да бъдат очертани гаранциите за спазване на задълженията на адвокатите спрямо органите на адвокатурата;

2.2. Обхват на отношенията адвокат – органи на адвокатурата

Най-общо изхождайки от досегашното устройство на тези отношения, могат да бъдат изведени и обобщени примерно (без претенции за изчерпателност) следните конкретно проявени права и задължения на адвокатите спрямо органите на адвокатурата и очертаващи тези отношения, както следва:

- 2.1. Правото на адвоката да избира и да бъде избран в органите на адвокатурата;
- 2.2. Възможността да участва в органите на адвокатурата за определен период от време;
- 2.3. Право на обжалване на актовете на органите на адвокатурата;
- 2.4. Правото на свободно изразяване на мнението;
- 2.5. Задължение за встъпителни и месечни вноски, с оглед осигуряване независимостта и самоуправлението на адвокатурата;
- 2.6. Задължение за спазване на конкретните задължения на адвоката и възможността за проверка на това задължение от страна на органите на адвокатурата;
- 2.7. Задължение за професионална квалификация, условията за която следва да бъде осигурена от органите на адвокатурата;
- 2.8. Задължение за взаимопомощ на адвокатите – организация за подпомагане на адвокатите в нужда от адвокатските съвети и от Висшия адвокатски съвет;
- 2.9. Задължение за носене на дисциплинарна отговорност и зачитане последиците от постановените решения на органите на адвокатурата;

3. Нови принципни положения, възприети от работната група при изготвянето на концепцията за нов Закон за адвокатурата

На първо място При така очертаня обхват на отношенията адвокат – органи на адвокатурата работната група прие проявлението на принципа за **самоуправление в адвокатурата** да намери проявление в следните институти и подпринципи, както следва:

1. следва да бъде осигурена възможността за нормална дейност на органите на адвокатурата чрез предвиждане за встъпителна вноска за нововписващите се адвокати и месечна вноска за вече вписаните адвокати. С оглед избягване диспропорциите в различните адвокатски колегии (различна встъпителна вноска и различна месечна вноска) следва да се въведат единни такива за всички адвокатски колегии, т.е. единна встъпителна вноска и единна месечна вноска. Размерът на същите следва да се определи от Висшите органи на адвокатурата, като същите имат икономическа обосновка и обхват. Предложено е в закона да се определи какъв размер от тези вноски следва да се предоставя на адвокатските колегии и каква част на висшите органи на адвокатурата. Размерът на вноските е важен и с оглед на социално-битовите условия, които отделните адвокатски колегии предлагат на членовете си, както и материалната база, с която те разполагат
2. Следва да бъдат предвидени правила, които да осигуряват реален контрол върху дейността на органите на адвокатурата през време на техния мандат, като в тази насока следва да се предвиди възможност за предсрочно прекратяване мандата на органите на адвокатурата при предвиждане на правила за предотвратяване на злоупотреби с тези права, както и предвиждане задължителна сила на решенията на Общите събрания на адвокатите, както на адвокатските колегии, така и на адвокатите от страната

3. Следва да бъде въведено като изрично задължение на адвоката уважението към адвоката и към органите на адвокатурата. Към настоящия момент освен определени правила в Етичния кодекс на адвоката липсва законова норма това да се случва.

4. Следва да бъде организиран по нов начин провеждането на обучение и повишаване на квалификацията на адвокатите, като в тази насока следва да бъде ангажирана в по-голяма степен отговорността на адвокатските съвети – няма пречка част от встъпителните вноски и месечните вноски да се предвидят по закон, че следва да се отнасят за провеждането на обучението и повишаването на квалификацията на адвокатите

5. Следва да бъде предвидено задължението на адвокатските съвети да осигуряват определени социални и битови условия за работата на адвокатите, като за това също няма пречка да се правят отчисления от встъпителните и месечните вноски, както и да се предвидят специални условия за социалното осигуряване на адвокатите, орган, който да го провежда, организация и ред за осъществяването му (аналогия с адвокатската осигурителна каса по закона от 1925 година), като израз на принципите за единство и взаимопомощ на адвокатите и органите на адвокатурата.

6. Следва да бъде уеднаквен режима на дисциплинарна съдимост на адвокатите и на членовете на органите на адвокатурата, като израз на еднаквите права и отговорност на адвокатите и органите на адвокатурата.

7. Следва да се предвидят правилата за съставянето на самостоятелни бюджети, които се сформират от вноски на адвокатите /встъпителни и годишни.

9. Следва да бъдат регламентирани правилата за самоконтрол, т.е. всички актове на органите на адвокатурата да подлежат на вътрешен контрол за законосъобразност и целесъобразност от друг независим орган на адвокатурата като задължителен етап преди съдебния контрол за законосъобразност; адвокатските органи установяват и санкционират като първа задължителна инстанция случаите на нарушение на установените закони и етични стандарти за упражняване на адвокатска дейност.

10. Следва да се отстоява подпринципа за саморегулация на адвокатската дейност, т.е. адвокатските органи сами да определят етичните правила за упражняване на адвокатска дейност.

11. Следва да бъдат предвидени правила за достъпност, отчетност и отговорност на органите на адвокатурата пред адвокатите, при следните конкретни проявления на този подпринцип:

а) адвокатите имат право да избират и да бъдат избирани в органите на адвокатурата;

б) адвокатите имат право да участват пряко в общото събрание на адвокатската колегия и чрез пряко и свободно избрани делегати в общото събрание на адвокатите от страната;

в) адвокатите имат право да бъдат информирани за дейността на органите на адвокатурата;

г) адвокатите имат право да получат преписи от актовете на органите на адвокатурата, когато същите актове засягат техни права и интереси или пораждат за тях задължения;

д) адвокатите имат право да оспорват актовете и действията на органите на адвокатурата когато същите актове засягат техни права и интереси или пораждат за тях задължения;

е) адвокатите разполагат със законова възможност да оттеглят подкрепата си и да прекратят предсрочно мандата на органите на адвокатурата по реда, предвиден в Закона;

ж) адвокатите имат право на достъп до съд и право на справедлив процес в случаите, когато актове на органите на Адвокатурата засягат техни права и интереси или пораждат за тях задължения;

з) адвокатите имат право да бъдат обезщетени за вреди, настъпили от незаконни действия или бездействия на органите на адвокатурата.

На второ място работната група предлага принципа на адвокатското самоуправление относно органите на адвокатурата, да намери проявление в следните основни положения:

1. Общо събрание на адвокатската колегия.

а) детайлизиране на сегашната уредбата относно начина на провеждане на събранието;

б) премахване института на пълномощните - участието в събранието е само лично;

в) диференциране на броя адвокати, които могат да искат свикване на извънредно събрание и допълване дневния ред на всяко насрочено общо събрание според броя на адвокатите в колегията

г) разширяване правомощията на Общото събрание на адвокатската колегия чрез:

- предоставяне на компетентност да се определя размера на месечните вноски в бюджета на колегията;

- определяне размера на дължимите възнаграждения за членовете на останалите органи на колегията;

- възможност за приемане на правилници за дейността и всички други актове, уреждащи функционирането на органите на съответната колегия;

- въвеждане на „остатъчна“ компетентност на адвокатския съвет – да се предвиди, че ОСАК може да взема решение по всички въпроси, които не са от компетентността на адвокатския съвет;

- въвеждане на принципа, че решенията на ОСАК са задължителни за изпълнение от адвокатския съвет.

- да се предвиди, че неприемането на отчета за дейността или на финансовия отчет води до предсрочно прекратяване на мандата на адвокатския съвет, решението за което да се взема при определен квалифициран кворум.

д) въвеждане на два вида общи събрания:

- Редовно общо събрание, на което не се провеждат избори;

- Изборно общо събрание, на което се провеждат избори за органи на адвокатурата и делегати за общото събрание от страната;

= работната група предлага в закона да се направи ясно разграничение между работата на Общото събрание и процеса по избора. Избраните на изборното събрание делегати за участие в Общото събрание на адвокатите от страната, да са с мандат, равен като продължителност на мандата на избраните членове на органите на съответната колегия. Избират се и резервни делегати, които се включват при невъзможност на избран делегат да изпълнява функциите си или при увеличаване броя на адвокатите от колегията;

= гласуването да става само лично чрез хартиени бюлетини на редовно общо събрание, а при провеждане на изборно общо събрание/избори, гласуването става по избор на адвоката чрез хартиени бюлетини или по електронен път;

= решенията за избор на членове на органи се вземат не на принципа на мнозинството, а на принципа на вишегласието – за избран се счита кандидатът, получил най-много гласове, с цел елиминиране ненужните и скъпи балотажи за избор на колективни органи.

- въвеждане на възможност за предсрочни избори и начин на свикване на Общото събрание, различен от този предвиден сега (от 1/3 от адвокатите за колегии до 100 адвокати, до 1/20 при колегии с над 1000 адвокати или по общо искане на повече от половината от членовете на Адвокатския съвет, Контролния съвет и Дисциплинарния съд);

- отпадане на изискването да е заплатен членския внос като предпоставка за упражняване на пасивното и активно изборително право.

2. Адвокатски съвет:

а) продължителност на мандата – 4 години;

б) въвеждане на принципа на постепенен избор - при който се избира първоначално целия състав, а по средата на мандата му се подменя половината от неговия състав, а в края на мандата му се подменя само неподменения до този момент състав. Така ще се осъществи приемственост в дейността на органите. При тази уредба на всеки две години ще се провеждат избори за попълване на половината от състава на адвокатския съвет, чийто мандат изтича.

в) избор на председателя от самия Адвокатски съвет, който може да го сменя в рамките на мандата си и да избира друг председател от състава си. При невъзможност да се избере председател на съвета до 1 месец след встъпването в длъжност, председател ще бъде този, който има получени най-много гласове при избора, а при равен брой гласове този, който има най-дълъг адвокатски стаж.

г) детайлизиране правомощията на адвокатския съвет;

д) промяна в уредбата на резервните членове – намаляване на броя на резервните и увеличаване на броя на редовните. Предвиждане на възможност резервните членове да се включат в работата на заседанията на съвета с право на глас, ако редовен член не може да вземе участие в заседание;

е) публичност и оперативност в работата на Адвокатския съвет за да се взимат решения по-ускорено;

- уредба на провеждането на дистанционни заседания;

- уредба на възможността за вземане на неприсъствени решения;

- предварително обявяване на дневния ред за предстоящите заседания на адвокатския съвет.

- задължително публикуване на всички протоколи с пълния им текст без частта, свързана с дисциплинарни производства и предоставяне на финансова помощ на адвокати в конкретно фиксиран в закона срок след провеждане на всяко заседание;

- осигуряване на възможност в заседанията да присъстват адвокати и представители на адвокатски обединения.

- възможност за назначаване на административен директор и секретар на колегията, които не са адвокати и уреждане на функциите им.

ж) отчетност на Адвокатския съвет – отделно от годишния отчет за дейността на адвокатския съвет, който се представя на Общото събрание на адвокатите от колегията, председателят на Адвокатския съвет, който се избира измежду членовете на съвета, изотвя веднъж на 6 месеца и отчет в две насоки - програмна реализация и финансово изпълнение, който се представя за одобрение от Адвокатския съвет и за становище от Контролния съвет. Отчетът, заедно със становището на Контролния съвет по него да се публикуват;

3. По отношение на контролните съвети и дисциплинарния съд се предвижда избор на резервни членове, разширяване на правомощията на контролните съвети и избор на председател на контролния съвет и на дисциплинарния съд от членовете им. Предвиждане на възможност за подмяна на членовете им на ротационен принцип, както при адвокатския съвет.

4. Общо събрание на адвокатите от страната.

а) по отношение на общото събрание на адвокатите от страната мнозинството от членовете на работната група стигнаха до извода, че събранието следва да бъде уредено на делегатски принцип при намалена в сравнение със сега действащата норма на представителност;

б) въвеждане на делегатското събрание като постоянно действащ орган, който да има заседания на две сесии (пролетна и есенна), и което е с мандат, равен на мандата на останалите висши органи на адвокатурата.

в) юридическото лице да е българската Адвокатура, в което членуват Адвокатските колегии и те внасят дължимия членски внос от членовете им към Висшия Адвокатски съвет;

г) въвеждане на мандат на делегатите, равен на мандата на останалите висши органи на адвокатурата. Това ще спести ненужния и скъп ежегоден избор на делегати, които често са едни и същи; Избор на резервни делегати за съответния мандат, за осигуряване възможност всяка колегия да бъде представлявана от нужния брой делегати;

д) разширяване на правомощията на общото събрание на адвокатите от страната (ОСАС) в няколко насоки:

- приемане на всички актове, свързани с упражняване на адвокатската професия по проекти, изготвени от ВАДвС;

- приемане на етичен кодекс на адвоката по проект, изготвен от ВАДвС;

- определяне на размера на годишните вноски по бюджета на ВАДвС и размера на встъпителните вноски, дължими по бюджетите на съответните колегии, в които се вписват адвокатите;

- определя възнаграденията на членовете на всички Висши органи на адвокатурата;

- приема бюджета на ВАДвС, бюджета на Висшия дисциплинарен съд и на Висшия контролен съвет;

- разглежда и приема отчета на всички висши органи на адвокатурата;

- може да решава и всички въпроси, които са от компетентността на Висшия Адвокатски съвет, включително и да решава откриването на нови Адвокатски колегии.

5. Висш адвокатски съвет:

а) въвеждане на принципа на постепенен избор - при който се избира първоначално целия състав, а по средата на мандата му се подменя половината от неговия състав, а в края на мандата му се подменя само неподменения до този момент състав;

б) въвеждане на възможност за предсрочни избори и начин на свикване на Общото събрание, различен от този предвиден сега, като предложението е това да могат да направят повече от 1/2 от делегатите или от повече от половината от членовете на Висшия Адвокатски съвет, Висшия Контролен съвет и Висшия Дисциплинарен съд; или по искане на адвокатските съвети на повече от половината от адвокатските колегии;

в) детайлизиране и ограничаване на правомощията на ВАДвС – намаляване правомощията на ВАДвС за сметка на разширяване компетентността на ОСАС;

г) предвиждане на предсрочно прекратяване на мандата при неприемане на отчета за дейността и отчета по бюджета, ако решението за неприемане е взето с мнозинство повече от половината от гласовете на всички делегати.

д) промяна в уредбата на резервните членове – предвиждане на възможност резервните членове да се включат в работата на заседанията на съвета с право на глас, ако редовен член не може да вземе участие в заседание.

е) публичност и оперативност в работата на Висшия Адвокатски съвет, за да се взимат решения по-ускорено – дистанционни заседания, присъствени решения, задължително публикуване на всички протоколи с пълния им текст в определен в закона срок след провеждане на всяко заседание, осигуряване на възможност в заседанията да присъстват адвокати и представители на адвокатски обединения.

ж) възможност за назначаване на административен директор и секретар на Висшия адвокатски съвет, които не са адвокати. Уреждане на функциите им.

з) отчетност на ВАДвС – отделно от годишния отчет за дейността на ВАДвС, който се представя на ОСАС, председателят на ВАДвС,

б. Председател на Висшия адвокатски съвет

Мнозинството от работната група прие, че Председател на ВАДвС не се избира отделно от общото събрание на адвокатите от страната, а след избора на ВАДвС на конститутивното заседание на новоизбрания съвет един от членовете му се избира за председател за първата година, а трима от членовете – за заместник-председатели.

В заключение, бих искал да благодаря на всички членове на работната група, в която работата се развиваше в дух на конструктивност. Всички направени предложения бяха детайлно и всестранно обсъждани, като в случаите, когато не бе постигнат консенсус бяха вземани решения с мнозинство. Считам, че работата ни по изготвяне на концепцията за нов Закон за адвокатурата, доведе и до нашето професионално израстване и осмисляне значимостта и важността на адвокатската професия, а оттам и до осъзнаване на огромната отговорност, с която бяхме натоварени от Висшия адвокатски съвет и Общото събрание на адвокатите от страната от 2019 и 2018 година. Изложението ми е изготвено върху част от изработената от работната група концепция, като то е съобразено изцяло с приетите от нея решения по темата, предмет на доклада ми. Надявам се голяма част от дадените в концепцията разрешения да бъдат припознати от българската адвокатура и въплътени в един нов съвременен Закон за адвокатурата.

БЛАГОДАРЯ ВИ!

Адвокат Емил Ядков